

ge protokoller, som ændrer, bøjer eller fortolker direktiverne, skulle man holde op med, for det var simpelt hen ikke i overensstemmelse med EU-retten. Så også det notat håber jeg at ministeren vil give tilsagn om at vi kan få.

Jeg ved ikke, om det skal være ved andenbehandling af det her forslag – eventuelt i en ændret form, som fru Annette Just foreslog – eller hvordan den diskussion skal forgå, men vi må finde ud af, hvad konsekvensen skal være af det grundlovsproblem, som jeg her har gjort opmærksom på, for efter min mening kan vi ikke fortsætte med en praksis, hvor Folketinget vedtager love, som Folketingets medlemmer ikke kender det fulde indhold af.

At det er sket, er galt nok, men det må være enhver regerings simple pligt at sørge for, at det i hvert fald ikke sker igen.

Jeg håber så, at vi, når disse to notater foreligger, kan komme videre på baggrund af en retlig, juridisk analyse af, hvor vi står i den her problemstilling.

Så er der selvfølgelig det politiske i det. Jeg har noteret mig, at Venstre er tilfreds med tingenes tilstand, som det ligger nu i praksis. (*Tilråb*). Man kræver indsigt i danske protokoller, at danske protokoller, skal offentliggøres. Det har regeringen givet tilsagn om. Man har, så vidt jeg har hørt, fra Venstres side ikke stillet yderligere forslag, men det kan selvfølgelig være, at jeg på det punkt ikke har hørt godt nok efter. Så lader jeg mig gerne belære.

De Konservative havde, så vidt jeg kunne forstå, den holdning, at man skulle arbejde efter regeringens strategi, og det er altså efter min opfattelse ikke godt nok.

Jeg er enig i holdningen, som ministeren har lagt frem, og jeg er enig i den målsætning, ministeren arbejder efter. Jeg har også i Folketingets Europaudvalg støttet, at ministeren skulle gøre overhovedet alt, hvad der kunne gøres, ad forhandlingens vej.

Jeg har bare den opfattelse, at jeg som folketingsmedlem ikke kan acceptere en tilstand, hvor jeg faktisk bliver stillet over for lovgivning, hvis fulde indhold jeg skal tage stilling til uden at kende teksterne til bunds. Det burde også efter min mening være et alvorligt dilemma for alle andre medlemmer af dette Folketing.

Så vidt vil jeg stoppe her og så blot håbe, at vi i udvalget kan få disse notater og på den baggrund også drage nogle konsekvenser af de svar, som vi får fra regeringen.

(Kort bemærkning):

Bertel Haarder (V):

Det glæder mig, at hr. Keld Albrechtsen vil lade sig belære, for det var mig, der rejste denne sag i Den Liberale Gruppe, som derefter rejste den i Europa-Parlamentet, som derefter stort set enstemmigt udtalte sin fordømmelse af disse hemmelige rådsprotokoller. Og det vil sige, at hvis en kommissær for fremtiden sidder og nikker, når der vedtages en hemmelig rådsprotokol, gad jeg nok se den kommissær få Parlamentets godkendelse efter femårsperiodens udløb.

Så Parlamentet mener det meget alvorligt, og Parlamentet har mulighed for at sætte trumf på, og Venstre har været særdeles aktiv i denne sag. Bare til orientering.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg kan jo konstatere, at realiteten i denne sag er, at vi nærmest falder over hinanden for at være enige om principperne i sagen. Jeg vil godt lige resumere, hvad der rent faktisk er sket på dette område.

Der er for det første sket det, at Ministerrådet nu holder et større antal åbne ministerrådsmøder, for det andet er der sket det, at vi har vedtaget, at alle afstemningsresultater offentliggøres, og for det tredje er der sket det, at vi har vedtaget en adfærdskodeks: Jeg gjorde klart opmærksom på, at denne adfærdskodeks, der vedrører offentliggørelse af protokoller, ikke er tilfredsstillende, ikke går langt nok. Vi havde fra Danmarks side ønsket en ændring af forretningsordenen. Det kunne vi ikke skabe tilstrækkeligt flertal for og accepterede derfor – som en midlertidig løsning – denne adfærdskodeks om offentliggørelse.

Hvad er der så sket siden? Ja, der er altså sket det, at siden den 2. oktober, hvor adfærdskodeksen blev vedtaget, er der truffet beslutning om offentliggørelse af samtlige erklæringer. Så man skal altså ikke sige, at adfærdskodeksen ikke har haft virkning, for det har den rent faktisk. Det er vedtaget. Den 21. december samlede Rådet erklæringerne sammen i et dokument og vedtog at offentliggøre dem uden undtagelse. Og lige så snart erklæringerne modtages i København i det nye dokument, vil Europaudvalget selvfølgelig få dem tilsendt.

Hvad betyder kodeksen? Den betyder, at erklæringer til protokollen bliver offentliggjort, og som jeg netop har nævnt, er det altså vedtaget at offentliggøre samtlige.